

ADVENDIAJA II PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ba 5:1-9)

Lugemine Paaruki raamatust:

Võta seljast, Jeruusalem, oma leina- ja viletsuserõivas, ning ehi end kirkusega, mis on Jumalalt igaveseks ajaks. Rüüta end Jumala heldusega ja krooni oma pea igaviku Issanda kirkusega. Sest Jumal tahab näidata sinu au kõigile, kes on taeva all. Ja Jumal annab sulle igavese nime: "Õigluse, rahu ja jumalakartuse au".

Tõuse üles, Jeruusalem, tõuse kõrgele mäetippu. Vaata itta ja näe oma lapsi – päikese loojangust kuni tõusuni välja on Püha Jumala sõna nad kokku kogunud. Nad rõõmustavad selle üle, et Jumal on nende peale mõelnud. Jalgsi on nad sinu juurest ära läinud, vaenlased kannul. Aga Jumal toob nad sinu juurde tagasi justkui kuninglikus kandetoolis. Sest Jumal on käskinud: kõrged mäed ja igavesed künkad saagu madalaks ja orud tõusku tasaseks maaks, et Iisrael käiks kindlalt Jumala kirkuses. Ning metsad ja kõik lõhnavad puud peavad tema käsul pakkuma Iisraelile varju. Sest Jumal toob Iisraeli tagasi oma kirkuse valguses – oma halastuses ja õigluses.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 126:1-2b.2c-3.4-5.6. R:3)

R: Issand on meile suuri asju teinud.

Kui Issand tõi tagasi Siioni vangid,
siis olime kõik otsekui unenäijad.

Siis oli meie suu täis naeru
ja meie keelel oli hõiskamist.

R:

Siis öeldi rahvaste seas:

Issand on neile suuri asju teinud.

Tõesti, Issand on meile suuri asju teinud,
sellepärast olime rõõmsad.

R:

Issand, lase tagasi pöörduda meie vangidel nagu veeojadel lõunamaal.

Kes silmaveega külvavad, lõikavad hõiskamisega.

Kes minnes kõnnib nuttes, kui ta külviseemet kannab,
see tuleb ja hõiskab, kandes viljavihke.

R:

(Teine lugemine Fi 1:4-6. 8-11)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast filiplastele:

Vennad, ma tänan Jumalat alati, kui ma palvetan teie kõikide eest. Tänan teda selle eest, et teie kõik olete evangeeliumi vastu võtnud esimesest päevast kuni tänaseni. Ma loodan selle peale, et tema, kes ta teis on heale tööle aluse pannud, viib selle ka lõpule enne kui Kristuse Jeesuse päev kätte jõuab. Sest Jumal on mu tunnistaja ja teab, kuidas ma teid kõiki igatsen ja armastan teid Jeesuse Kristuse südamlikkusega. Ja ma palun Jumalalt, et teie armastus kasvaks tarkuses ja mõistmises. Et te suudaksite ära tunda, mis on tähtis, ja püsida komistamata kuni Kristuse päevani. Ning et te oleksite täidetud õigluse viljaga, mis tuleb Jeesuses Kristuses Jumala auks ja kiituseks. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 3:4.5)

Halleluuja. Valmistage Issandale teed, õgvendage tema rajad, kogu maailm saab meie Jumala lunastust näha. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 3:1-6)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Keiser Tiberiuse valitsemise viieteistkümnendal aastal, kui Pontius Pilatus oli Judea maavalitseja ja Herodes Galilea nelivürst, aga tema vend Filippus oli Trakoniitsemaa nelivürst, ja kui Lüsania oli Abileene nelivürst; siis kui Hannas ja Kaifas olid ülempreestrid, tuli kõrbes Johannesele, Sakariase pojale Jumala Sõna. Ja tema käis läbi kogu ümberkaudse maa ja kuulutas meeleparanduse ristimist pattude andeksandmiseks, nii nagu oli kirjutatud prohvet Jesaja raamatus: “Hüüdja hää on kõrbes: “Valmistage Issandale tee, tehke sirgeks tema rajad. Iga org saagu täidetud, ja kõik mäed ja künkad tasaseks tehtud. Kõver rada saagu sirgeks, ja konarlik siledaks teeks. Siis saavad kõik näha, kuidas meie Jumal lunastab.””

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui ma olin laps, siis minu vanema seletas mulle, missugused voorused on mehele tähtsad ja kuidas neid saavutada. Nimelt: kui mees sööb, siis on ta tugev, kui ta joob, siis on julge ja kui magab, siis on tark!

Olgu selle söömise ja joomisega kuidas on, aga tõepoolest: kes magab, see ei tee pattu, ja siis on ju kõik korras! Esmapäeval tundub tõesti nii, aga sügavamalt järele mõeldes mõistame, et pattu saab teha ka tegematajätmisega... Ei, ärge saage minust valesti aru, mitte pattude tegematajätmisega, vaid hoolimatu suhtumisega oma kohusesse.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, inimese käitumist lähemalt uurides mõistame, et põhimõtteliselt teeb iga inimene alati midagi – teeb kas head või kurja. Tuleb välja, et ka tegevusetus on oma olemuselt tegevus: see on kas puhkus, jõuvarude taastamine või laiskus ja tegematajätmine, hooletus oma kohuse suhtes. Iga inimtegevus kas lõhub või ehitab, loob korda või tekitab segadust.

Mis on aga üldse segadus, korratus, või kaos? Kas see on igal juhul olukord, kus korda ei ole? Või ei oska me vahel lihtsalt korda näha ja sellepärast peame seda korratuseks?

Näiteks ilm on tundunud meile alati üsna kaootiline: vahel on suvi liiga kuum, aga juba järgmisel aastal läheb kevad sujuvalt üle sügiseks; mõnel korral ikaldub põlluvili liigse niiskuse, teisel korral kuivuse tõttu. Orkaaniks paisuvad tormid võivad murda maha metsi ja purustada hooneid, ootamatud üleujutused terveid külasid minema pühkida. Alles viimasel 70 aastal on inimene hakanud arvutite ja ilmavaatlussatelliitide abil atmosfääris toimuvatest protsessidest paremini aru saama; nii on talle looduse kaose tagant avanenud kord – kuid täiel määral ei suuda me ikka veel kõiki atmosfäärinähtuste keerdkäike ette ennustada.

Tänases evangeeliumis näeb Ristija Johannes inimese ülesandena Issandale sirgete ja tasaste teeradade valmistamist. See tähendab, meil tuleb luua korda, mida loodusest päris otse ei leia. Loodus üldiselt ei armasta täpseid arve, sirgeid jooni ja laitmatuid täisnurki – inimese jaoks aga on just need kõige praktilisemaks viisiks end siin maailmas sisse seada. Näiteks on maja kõige lihtsam ehitada ristkülikukujulise põhiplaani ja sirgete seintega, mis tingib sama kuju ka suurele osale mööblist. Looduslike kumerate ja ebahütlaste vormide järgi hoonete ehitamine oleks tunduvalt keerulisem ja kulukam, ning tekitaks inimese jaoks palju kasutatud pinda. Kujutagem kasvõi ette, kui palju suurem peaks olema näiteks ringikujuline elutuba, kus ka mööbliesemed on ümarad.

Teede õgvendamine toob kaasa omaette probleemid. Raudtee jaoks sobib küll ka päris noolsirge tee, millele kulub kõige vähem materjali ja millel saab sõita kõige kiiremini. Autode jaoks aga kilomeetrite viisi sirgelt kulgev tee paraku ei sobi, sest see uinutab juhti sedavõrd, et õnnetused hakkavad sagenema; kasvõi juba kerge looklemine muudab autotee oluliselt turvalisemaks. Jeesuse

ajal ei olnud see küll ilmselt probleemiks, sest nii kiireid liiklusvahendeid tollal ei olnud.

Armsad õed ja vennad, Ristija Johannese üleskutse Issandale tee valmistamiseks kinnitab, et Jumal on inimese teiste maiste olendite hulgast välja valinud, käituma teistmoodi kui kogu muu loodud maailm, ehitama oma Loojale sirgeid ja tasaseid teid üle orgude ja läbi mägede, üle looduse kõverjoonte korratuse ja kaose. See tee Jumalani on kahtlemata väga pikk ja selle ehitamine vaevaline, aga kui me ei kaota lootust ega jäta oma tööd tegemata, kui me täidame püüdliselt oma kohust, siis ehk Jumal halastab meie peale ja tuleb meile poolele teele vastu. Aamen.